

L'Associació Dones No Estàndards ha elaborat l'estudi **Diagnòstic de necessitats específiques per a l'abordatge de les violències masclistes en les dones amb discapacitat i propostes d'actuació** [1] en col·laboració amb el Grup de Treball de Dones amb Discapacitat del Consell Nacional de les Dones de Catalunya. Aquest estudi recull la dificultat per a que es detecti violència masclista en els propis domicilis i que es faci denúncia ja que hi ha una dependència d'aquella mateixa persona que agredeix. Una dependència marcada per la precarietat.

Els resultats de l'estudi s'han classificat en sis grans àmbits:

1.- Treball i Ocupació

- a) Violències en relació amb la impossibilitat d'accés al mercat laboral: Precarietat econòmica, major dependència de tercers, augment de la fragilitat, feminització i discapacitació de la pobresa, aïllament social, relegació a tasques domèstiques i de la llar, incompliment de les quotes dedicades a persones amb discapacitat, manca d'accés a la formació que reproduceix manca d'oportunitats d'accés al món del treball.
- b) Violències en l'accés al mercat de treball remunerat: Ocupació de posicions per a les que estan sobrequalificades, bretxa salarial, greuge comparatiu econòmic, incompliment de la missió central dels centres especials de treball.
- c) Violències en l'exercici de l'activitat laboral: Les dones que treballen reben en major proporció violències masclistes i capacitistes que en la majoria de casos, no es denuncien per por a perdre la feina.

2.- Accés a la Salut

a) Violències en l'atenció, el tracte: desconsideració en l'atenció i el tracte, infantilització com a substrat d'altres problemes, menysteniment de la seva experiència i informació sobre la salut, maltractament i vexacions, manca d'adaptació d'espais i recursos, infradiagnòstic i manca de seguiment mèdic en problemes de salut no associats a priori a la diversitat funcional, infravaloració dels cossos i les vides

b) Violències en la pràctica mèdica: violència destacable en les àrees de la maternitat i sexualitat, normalització de la pràctica d'esterilització sense consentiment directa o de forma coaccionada, prejudicis i estereotips de passivitat sexual que afavoreixen la manca de detecció d'abusos sexuals (tot i tenir 3 probabilitats més que la resta de dones de patir abusos sexuals), tendència a la sobremedicació, omissions del dret a l'atenció (per raó de tendència a l'infradiagnòstic), tractaments condicionats per l'hegemonia cultural (ex: implants coclears), informació esbiaixada.

3.- Educació

a) Violències en l'accés al sistema ordinari d'educació: dificultats d'accessibilitat generalitzades (percentatges de dones amb discapacitat a la baixa a mesura que augmenta el nivell d'estudis), tendència a l'expulsió dels circuits ordinaris, incompliment de la legislació nacional vigent, canvis d'etapa educativa especialment conflictius, segregació també en l'àmbit no formal.

b) Violències en els espais de formació: bullying, socialització secundària basada en prejudicis i estereotips de gènere i funcionalitat que les inferioritzen, manca d'adaptació d'espais i materials, manca de formació del professorat.

4.- Justícia i cossos de seguretat

a) Violències en l'àmbit de les forces i cossos de seguretat: dificultats destacables per denunciar situacions d'abús (por a represàlies, a ser jutjades, a no ser preses en consideració), barreres actitudinals, testimonis dubtosos per raó de discapacitat, inaccessibilitat, manca de formació dels cossos policials, manca d'aplicació de protocols consensuats.

b) Violències en l'àmbit de la justícia: justícia percebuda com a eina de control i fiscalització, tendència generalitzada a no creure-les (especialment a les dones amb problemes de comunicació i a les dones psiquiàtriques), tendència a desestimar denúncies, re-victimització, major risc de retraumatització, foment de les incapacitacions.

5.- Serveis Socials

a) Violències en l'accessibilitat i atenció dels serveis socials: escàs nombre de dones amb diversitat funcional que arriben a serveis socials, percepció de serveis socials com a possibles fiscalitzadors, manca de recursos, suports i ajudes que facilitin acompanyar front a

controlar, excessiva burocratització dels serveis, manca d'accessibilitat.

b)Violències en el camp dels recursos d'habitatge: dificultats d'accés a l'habitatge que impacta en les oportunitats d'una vida autònoma, crisi del model residencial (aquest incrementa el risc d'explotació, violència i abús, lluny de l'escrutini públic), necessitat d'impulsar la vida independent a través de l'assistència personal.

c)Violències en la provisió de suports: violències produïdes pels proveïdors de la cura (família o institucions residencials), l'autogestió de l'assistència personal actua com a preventiu.

6.- Vida social, emocional i sexual

a)Violències en l'àmbit de la parella: violències físiques i sexuals (20,7% de dones amb diversitat funcional front el 13,8% de la resta de dones), dificultats de les dones per a detectar la pròpia violència soferta (violència de baixa intensitat o reiterada/normalitzada), aïllament social i dependència econòmica com a factors d'alt risc, violència psicològica la més comuna.

b)Violències en l'àmbit familiar: de les agressions que es denuncien el 30% son abusos dins el nucli familiar, relegació a tasques de cura familiar, baixos nivells de detecció, aïllament social.

c)Violències en l'establiment de relacions socials: manca de xarxes i vincles socials significatius, manca d'accés a la vida cultural i oci

d)Violències en el dret a la sexualitat: prejudicis sobre la seva sexualitat (infantilització i repressió) que redunda en la manca d'informació i coneixements sobre sexualitat, la qual cosa dispara el risc de patir abusos sexuals.

Sobre aquest estudi, la presidenta de l'ICD, Laura Martínez, ha destacat que **“aborda les mancances d'una societat capacitista i masclista, les deficiències de les pràctiques professionals i com aquesta realitat genera situacions de violència, tan actives com passives. L'objectiu és el de poder millorar la detecció i elaborar un conjunt de propostes d'acció, interpel·lar la societat en el seu conjunt per eliminar la doble discriminació que viuen”**.

CONSULTAR L'ESTUDI COMPLET ^[1]

Source URL:<https://www.cocemfe-barcelona.es/es/node/542>

Enlaces

[1] https://www.cocemfe-barcelona.es/sites/default/files/20210326_informe_dones_discapacitat_violencia_final.pdf